

PRIM MINISTRU

Buletin permanent al Senatului

514, 24 X 1025

LSA/1025

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art.12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice*, inițiată de domnul senator UDMR Novák Levente împreună cu un grup de parlamentari UDMR (Bp. 492/2025).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.12 din *Ordonanța de urgență nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, alin.(1¹), în sensul instituirii unei derogări, astfel încât toate tipurile de vehicule neînmatriculate, inclusiv autoturisme, autoutilitare, tractoare, motociclete să poată fi utilizate exclusiv în scopuri agricole sau forestiere, pe terenuri aflate în proprietatea privată sau în alte zone care nu fac parte din categoria drumurilor publice, cu condiția ca acestea să nu fie conduse pe drumurile publice.

II. Observații

1. Potrivit art. 1 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002*, „Circulația pe drumurile publice a vehiculelor, pietonilor și a celorlalte categorii de participanți la trafic, drepturile, obligațiile și răspunderile care revin persoanelor fizice și juridice, precum și atribuțiile unor autorități ale administrației publice, instituții și organizații sunt supuse dispozițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență”.

De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (2) din același act normativ, „Dispozițiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență au ca scop asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului”.

Mai mult, însăși titulatura actului normativ vizat de intervenția legislativă face referire la sfera de incidență a dispozițiilor cuprinse la nivelul acestuia, respectiv cadrul legal privitor la circulația pe drumurile publice.

Astfel, în considerarea obiectului de reglementare al *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002*, considerăm că intervenția legislativă în discuție nu poate fi concretizată la nivelul acesteia.

2. Apreciem că este redundantă implementarea soluției normative în contextul în care legislația în vigoare nu interzice folosirea vehiculelor neînmatriculate pe terenuri aflate în proprietate privată sau în alte zone care nu fac parte din categoria drumurilor publice.

Totodată, inserarea condiției conform căreia acestea să nu fie conduse pe drumurile publice constituie doar o reiterare a prevederilor legale prohibitive incidente în domeniu, respectiv art.334 din *Legea nr.286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*¹ (Punerea în circulație sau conducerea unui vehicul neînmatriculat).

¹ ART. 334

Punerea în circulație sau conducerea unui vehicul neînmatriculat

(1) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai sau a unui tractor agricol ori forestier neînmatriculat sau neînregistrat, potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, tramvai, tractor agricol ori forestier cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

3. În plus față de aspectele semnalate, precizăm că sintagma utilizată în cadrul Art. I din inițiativa legislativă, respectiv „*Prin derogare de la...*”, este impropriu utilizată în contextul prezentei inițiative legislative și considerăm că era necesară utilizarea sintagmei „*prin excepție de la (...)*”. Astfel, era clară diferențierea derogării față de instituția exceptării, specifică situațiilor care operează în cadrul aceluiași act normativ.

De asemenea, considerăm că instituirea unui asemenea cadru legislativ ar avea ca efect crearea unui climat de incertitudine referitor la situația juridică a vehiculelor neînmatriculate.

Astfel, potrivit art.11 alin. (4) din *Ordonanța de urgență a guvernului nr.195/2002*, „*În cazul transmiterii dreptului de proprietate asupra unui vehicul, datele noului proprietar se înscriu în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate constituit de Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor simultan cu menționarea încetării calității de titular al înmatriculării a fostului proprietar. Pentru realizarea acestei operațiuni, noul proprietar este obligat să solicite autorității competente de înmatriculare transcrierea transmiterii dreptului de proprietate, în termen de 90 de zile de la data dobândirii dreptului de proprietate asupra vehiculului*”.

Astfel, din textul legal anterior menționat, rezultă faptul că transmiterea dreptului de proprietate asupra vehiculelor este condiționat de efectuarea formalităților specifice înmatriculării.

De asemenea, potrivit art. 11 alin. (4)¹), „*Organul fiscal care operează scoaterea vehiculului din evidența fiscală a fostului proprietar are obligația de a notifica înstrăinarea acestuia în cadrul schimbului de informații prevăzut de reglementările în materie fiscală, în termen de 5 zile lucrătoare, autorității competente de înmatriculare. Aceasta face mențiunea privind înstrăinarea vehiculului în Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate constituit de Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, în termen de 30 de zile de la primirea notificării*”.

(3) Tractarea unei remorci neînmatriculate sau neînregistrate ori cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai sau a unui tractor agricol sau forestier ori tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase ori a unui vehicul înmatriculat în alt stat, care nu are drept de circulație în România, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă

Astfel, existența obligației de înmatriculare a vehiculului prezintă importanță semnificativă și în ceea ce privește regimul fiscal aplicabil bunului mobil.

Totodată, obligația de înmatriculare are o importanță sporită și în ceea ce privește verificarea condițiilor referitoare la asigurarea siguranței pe drumurile publice. Astfel, potrivit art. 11 alin. (4⁸), „În scopul verificării efectuării inspecției tehnice periodice a vehiculului, a încheierii asigurării obligatorii de răspundere civilă auto pentru vehiculele înmatriculate, respectiv a valabilității acestora, poliția rutieră are drept de acces pentru consultarea Registrului național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate, în condițiile stabilite prin protocolul încheiat între Inspectoratul General al Poliției Române și Direcția Generală Permise de Conducere și Înmatriculări”.

Drept urmare, exceptarea unor vehicule de la obligația înmatriculării poate crea incertitudine în ceea ce privește stabilirea titularului dreptului real ce vizează vehiculul și a regimului fiscal aplicabil acestuia.

Independent de cele menționate anterior, subliniem faptul că o asemenea reglementare instituie premisele încurajării punerii în circulație sau conducerii unui vehicul neînmatriculat pe drumurile publice. Or, o astfel de situație este de evitat, întrucât conduita anterior menționată este sancționată de legiuitor prin instituirea răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni de pericol abstract.

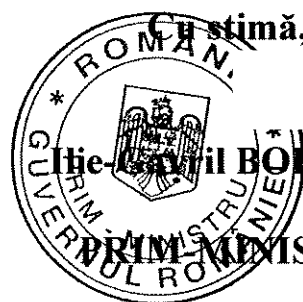
4. În ceea ce privește *Expunerea de motive*, considerăm că aceasta nu îndeplinește toate exigențele prevăzute în cuprinsul art. 31 din *Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, precizăm faptul că art. 31 alin.(1) lit. a) din actul menționat prevede faptul că *Expunerea de motive* trebuie să cuprindă „cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare; principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect. Pentru ordonanțele de urgență vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situației extraordinare care impune reglementarea imediată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgență, precum și eventualele consecințe care s-ar produce în lipsa luării măsurilor legislative propuse”

Astfel, apreciem că era necesară completarea instrumentului de motivare și prezentare cu justificarea clară a cerințelor care reclamă intervenția normativă, respectiv a măsurilor vizate, în contextul în care, *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002* nu interzice utilizarea vehiculelor neînmatriculate în afara drumurilor publice.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Ioan BOLOJAN
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului